

Ρ40

Α6

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΡΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

1883

3069.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟΜΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΤΗΡ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

46

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΡΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΗ

1883

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΩ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΦΩΤΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Ἐψηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

τὸν ἐν Χριστῷ ἀποδίδωσιν ἀσπασμῶν

Ἐσιωπήσαμεν· μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσωμεν καὶ ἀνεξόμηθα τὴν δυσφορωτάτην ταύτην ζημίαν ἐπὶ πλείον ἐπαγομένην κατὰ τῆς Γερασμίας μητρὸς Ἐκκλησίας; Ἀπὸ ἐννέα ἤδη μηνῶν ὁ ἀγιώτατος Ἀποστολικὸς καὶ Πατριαρχικὸς Θρόνος τοῦ Ἀδελφοθέου ἀπαρφάνισται τοῦ κανονικοῦ διαδόχου τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημησαντος μακαρίτου Πατριάρχου Ἱεροθέου. Τὴν ἀγιοτάτην Μητέρα Ἐκκλησίαν διασπαράσσουσιν ἔριδες ἐμφυλίοι. Τὸ ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Π. Τάφου θρασύτεροι προσβάλλουσιν οἱ ἐχθροί· τὰ λογικὰ πρόβατα τῆς τοῦ Κυρίου ποιμνης καθ' ἡμέραν τῆς ὁδοῦ ἀποπλανοῦνται τῆς ἀληθείας· τῶν ἱερῶν κανόνων ἀδιάληπτοι αἱ ἀθετήσεις· τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἐκκλησίας συνεπεῖς αἱ καταπατήσεις τῶν δικαίων τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων δυσαρίθμητοι αἱ ἀρπαγαί. Ἐπιγελῶσιν οἱ πολέμιοι· σαλεύονται οἱ ὀλιγόπιστοι ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις συντρίμμασιν ἐπορχοῦνται σκιρτῶντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διῶχται· Πόθεν ταῦτα; πικρὰ ἢ ἀλήθεια, ἀλλὰ ταῦτοις οὐδὲν φιλαίτερον.

Ὅτε περὶ μεσοῦντα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παριπεύσαντος σωτηρίου ἔτους ἡ ἀγιοτάτη τῶν Ἐκκλησιῶν Μητήρ διὰ τῶν κανονικῶν Αὐτῆς καὶ νομίμων ἀντιπροσώπων ἀνήγγελεν ἡμῖν τὴν ἐν Πνεύματι ἀγίῳ τετελεσμένην

ἐπὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι ὁμόθυμον ἐκλογὴν, τότε ἐκπε-
πληγμένοι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς θείας περὶ ἡμᾶς συγκα-
ταβάσεως, πάνδημῶς ἐνώπιον Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων διε-
βεβαιωσάμεθα τὴν οὕτω τιμήσασαν ἡμᾶς Γερασμιωτάτην
Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὅτι καθωσιούμεεν σύμπαντα τὸν βίον
τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς, καὶ ὅτι ἄχρις ἐσχάτης πνοῆς ἐσόμεθα
πιστὸς αὐτῆς φύλαξ καὶ ὑπέρμαχος. Ὅτε δὲ εἶδομεν ἐξε-
γειρόμενον καθ' ἡμῶν τὸν σάλον ἐκεῖνον, ὃς, ἀπὸ Κων-
σταντινουπόλεως ἀρξάμενος, πᾶσαν ἐκίνησε καθ' ἡμῶν
γλῶσσαν, προτιμῶντες ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν κατάπαυσιν
τοῦ ταραξάντος τὴν Ἐκκλησίαν κλυδωνῆν, ἐσιωπήσαμεν
ὑβριζόμενοι, ἐκωφεύσαμεν προπηλακίζόμενοι, ἠὺχαρι-
στούμεν τῷ Θεῷ ἀδικούμενοι, καὶ παύομενοι πανταχόθεν
καὶ συκοφαντούμενοι καὶ βλασφηγοῦμενοι, ἐγενόμεθα ὡς
ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐπιγμούς· Καὶ ταῦτα, οὐχ ὅτι ἐγνώσκομεν δίκαιον τὸν
καθ' ἡμῶν ἀγῶνα, οὐδ' ὅτι συνήδευμεν ἑαυτοῖς καὶ ἰχνος
τῶν καθ' ἡμῶν διαβολῶν, οὐδ' ὅτι ἐπὶ γε βραχεῖαν στιγ-
μὴν ἐδιδάσαμεν περὶ τῆς κανονικοῦσης τῶν ἐφ' ἡμῖν
τετελεσμένων. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθοσιωμένοι τῇ ἀγιωτάτῃ
Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ· προετιμῶμεν τὸν θάνατον αὐτὸν τοῦ
σκανδαλισθῆναι ἐφ' ἡμῖν τὴν Ἐκκλησίαν· προετιμῶμεν
τὴν ἡμετέραν ἀτιμίαν τῶν ταραχῶν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
προετιμῶμεν θῦμα προσαγαγεῖν τὴν ἡμῶν μετριότητα
ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ
ἱεροῦ Κοινοῦ, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Ποιμνίου. Μὴ τοι
γὰρ κρείττονες ἤμεν Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου ;

Ἐντεῦθεν κακούργοις ἴσα διωκόμενοι, ἐσιγῶμεν, πολε-
μούμενοι οὐκ ἀντεπράττομεν, οὐδέ γε φωνὴν ἀφήκαμεν
διαμαρτυρίας· διὰ τί ; διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας,
διὰ τὴν καταστώρεσιν τοῦ κλυδωνος. Καὶ τίς ἂν ἡμῶν
εἶη μακαριώτερος, εἴ γε τῇ καθ' ἡμῶν ἀδικίᾳ καὶ βιαιο-

πραγία ἡ εἰρήνη ἐπεισήγετο τῇ Ἐκκλησίᾳ; Ἄλλὰ φεῦ·
ποῦ ἡ εἰρήνη; ποῦ ἡ ἀγάπη; ἡ δὲ τῆς Ἐκκλησίας πρόο-
δος ποῦ; ποῦ δὲ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ ἡ ἀσφάλεια; ποῦ δὲ
τοῦ Ποιμνίου ἡ σωτηρία; ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς πρόθυμοι πᾶσαν
ἡσπασάμεθα θυσίαν; οὐδαμοῦ· δὲ τούτων οἴμοι! Οἱ ὄροι
ἀθετοῦνται τῶν Πατέρων, τὸ πλήρωμα τὸ χριστεπώνυμον
καθ' ἑαυτοῦ διήρηται, ἡ ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας ἠφά-
νισται, βία καὶ ἀρπαγμῶ καὶ δυναστεία ἐγκρατεῖς τῶν
Ἐκκλησιῶν ἐπιχειροῦσι τινὲς γενέσθαι. Καὶ ὡς περ ὁ
μέγας ᾠδύρετο ποτὲ Βασίλειος· «ἀνατέτραπται τὰ τῆς
»εὐσεβείας δόγματα· συγχέχυνται δὲ Ἐκκλησίας θεσμοί·
»φιλαρχίαι δὲ τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον ταῖς προ-
»στασίαις ἐπιπηδῶσιν». Ἐπὶ τούτοις πῶς ἂν σιωπή-
σαιμεν;

Ἐχοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἀειμνήστος Πατριάρχης Ἱερό-
θεος, ὁ πρὸ ἡμῶν τὸν θρόνον ἐμπιστευμένος τοῦ Ἀδελ-
φοθέου. Ἡ ἀγιωτάτη Σιωνίτις Ἐκκλησία συνῶδα τοῖς
τεθεσπισμένοις νόμοις τοῦ Κράτους ὑπέβαλε διὰ τῆς ἀγίας
καὶ ἱεραῆς Συνόδου κατάλογον τριῶν καὶ δέκα ἐκλεξίμων
ἐπὶ Πατριαρχία τῇ ὑψηλῇ ἐγκρίσει τῆς Θεοφρουρήτου
Κυβερνήσεως. Μετὰ δίμηνον ἐξέτασιν τοῦ καταλόγου
τούτου, ἀντὶ τῶν δέκα καὶ τριῶν ὀνομάτων ἐπεστράφη-
σαν διὰ τοῦ διοικητοῦ Ἱεροσολύμων Ῥαοῦφ πασσᾶ μόνᾳ
πέντε, ἐν οἷς ἦν καὶ τὰ ὀνόματα τῆς τε ὑμετ. σεβασμιότη-
τος καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος· τί ἐγένοντο οἱ ἄλλοι
ὀκτώ; ἄρα ἡ ὑμ. σεβασμιότης ἔχει ἡρεμον τὴν συνεί-
δησιν πρὸς τὴν ἐρώτησιν ταύτην; ὀκτώ ἀδελφοί, οἱ μὲν
ἀρχιερεῖς, οἱ δὲ μέλη τελοῦντες τῆς ἀγίας καὶ ἱεραῆς
Συνόδου καὶ ἴσως οἱ βέλτιστοι τῆς ἡμῶν εὐαγοῦς ἀδελφό-
τητος ἐξεκλείσθησαν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπὶ πατριαρχία
ἐκλεξίμων διὰ τίνα λόγον; πάντως ὅτι οὐκ ἔχαιρον τοῦ
βασιλείου Κράτους τὴν ἐμπιστοσύνην· ἀλλὰ ποίας ἀπο-

λαύει τότε ἐμπιστοσύνης ἢ τιμῆς παρὰ τῇ θεοσυντηρήτω κραταιᾷ Κυβερνήσει Σύνοδος, ἧς περ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία (ὄκτῶ γὰρ εἰσὶν οἱ ἐκβεβλημένοι) οὕτως ἀριδῆλως ἀπέριππας; Ἡλίχης δ' ἄρ' ἐνοχῆς ἀπέναντι τῆς ἱερᾶς ταύτης Συνόδου, ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν ὑπεύθυνοι οἱ ὅπωςδὴ ποτ' οὖν συντελέσαντες ὥστε τηλικαύτην ἐξενεχθῆναι ψῆφον ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἀδελφότητος; ἄρα καὶ πρὸς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἤρεμον ἔχει τὴν συνείδησιν ἡ ὕμ. Σεβασμιότης; Ἡμεῖς γε ἀπὸ καρδίας τοῦτο καὶ ποθεῦμεν καὶ εὐχόμεθα. Ἄλλ' ἡ ὕμ. σεβασμιότης φέρουσα πᾶν τὸ κῦρος ἐπιτρόπου τοῦ παναγίου Τάφου, ἐν φιλίαις σχέσεσιν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατελοῦσα πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους ἀφ' ὧν ἐξήρητο ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὀνομάτων ἢ ἡ ἐγκρισίς, καθῆκον ἔχουσα ἐργασθῆναι παντὶ σθένει πρὸς ἐπιστροφήν ἀθίκτου τοῦ κατάλογου, καὶ ἠδύνατο καὶ ὠφέλιμον ἀγωνισθῆναι κατὰ τῆς ἀπορρίψεως τοσούτων ἀδελφῶν (εἰμὴ γέ τις αὐτῶν ἦν ὀλέθριος) καὶ ἀπαιτηθῆσεται ποτε λόγον περὶ τε τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὄκτῶ ἀδελφῶν, καὶ περὶ ἧς ἐπεδείξατο ἐν τούτῳ διαγωγῆς· ἀλλὰ προβῶμεν προσωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεξιμῶν ἀπὸ τριῶν καὶ δέκα εἰς μόνα πέντε περιορισθέντα ἀνεκοινώθησαν τῇ ἀγία καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ ἐγχεκριμένα πάντα δι' αὐτοκρατορικοῦ ἱραδῆ, ἐπιτάσσοντος ἀναδειχθῆναι Πατριάρχην ἓνα ἐκ τῶν πέντε. Τούτων εἷς ἦν καὶ ὁ πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Δοσίθεος. Ἄλλ' ὁ ἐξοχώτατος διοικητὴς Ἱεροσολύμων Ῥαούφ Πασσᾶς ἅμα τὸν κατάλογον ἀνακοινώσας ἀπήτησε καὶ τὴν παραίτησιν τῆς αὐτοῦ πανοσιότητος ἐπιμόνως καὶ δυναστικῶς, ἀπειλῶν ἄλλως ἀναβαλεῖν τὴν ἐκλογὴν. Κατ' ἀγαθὴν μὲν τοι συγχυρίαν ὁ πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Δοσίθεος, διαθέρμωσ πεθῶν ἀπαλλαγῆναι πάσης πιθανότητος τῆς ἐπὶ πατριαρχείᾳ ἐκλογῆς, ἔσπευσε

συμμορφωθῆναι τῇ ἄλλως ἀτόπῳ καὶ βιαίᾳ ἀπαιτήσῃ τοῦ διοικητοῦ. Ἐκ τῶν πέντε ἄρα ἐκλεξιμῶν ἐναπελήφθησαν μόνοι τέσσαρες ἦτοι ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ὁ μητροπολίτης Πτολεμαῖδος Ἀγάπιος, ὁ μέγας ἀρχιδιάκονος Φώτιος καὶ ἡ ἡμῶν μετριότης. Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων, τῶν δι' αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ ἐγχεκριμένων, ὡς γε ἐτηλεγράφει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης καὶ ἐδήλου ὁ διοικητής, ὠφείλεν ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐκλέξασθαι τὸν ἑαυτῆς Ποιμένα. Καὶ ἡ μὲν γενικὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις συνελθοῦσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου εἰδικοῦ Νόμου, ἀνέδειξε τρεῖς ὑποψηφίους τὸν μητροπολίτην Πτολεμαῖδος Ἀγάπιον διὰ ψήφων ἕξ, τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα διὰ ψήφων ἑνδεκα καὶ τὴν ἐμὴν μετριότητα διὰ ψήφων εἰκοσιν· αὐθημερόν δὲ ἡ ἁγία καὶ ἱερά Σύνοδος συνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ Παναγίου Ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως κατενώπιον ἀπειραριθμοῦ πλήθους χριστιανῶν, ποκαῶντος ἐως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πανάγιον ἐπικαλεσαμένη Πνεῦμα, προῦβάλετο ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ πασῶν τῶν ψήφων ἐκτὸς μίας ὡς πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης τὴν ἡμῶν μετριότητα.

Χαίρουσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τοῖς τετελεσμένοις καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν πεπληρωμένη, ἀνήγγειλε τὴν ἐκλογὴν ταύτην πᾶσι τοῖς τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Παλαιστίνης, ἡγουμένοις, ἐξάρχουσιν καὶ ἐπιτρόποις τοῦ Παναγ. Τάφου, καὶ δὴ καὶ τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι, παρ' ἧς ἠτεῖτο πρόθυμον ἐνέργειαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βερατίου· ἀλλὰ ἄλλως ἔδοξε τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι, ἥ περ οὐκ οἶδαμεν τί παθοῦσα ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκλογῇ, τὴν προτέραν περὶ ἡμᾶς ἀγάπην εἰς μῖσος μετέλλαξε καὶ τοσοῦτον τῆς ἡμῶν κατεξάνεστη μετριότητος, ὥστε καὶ ἀνατρέψαι θεμιτοῖς τε καὶ ἀθεμίτοις τὴν ἐφ' ἡμῶν ἱεράν

ἐκκλησιαστικὴν πράξιν. Ἐπὶ τούτῳ τὸ πολεμικὸν ἐκεῖνο συνεκίνητο καθ' ἡμῶν στίφος, ἐπὶ τούτῳ πᾶσα πόλις καὶ κώμη καὶ ἐσχατιαὶ πᾶσαι πλήρεις τῶν καθ' ἡμῶν ἦσαν διαβολῶν. Αἱ ἐφημερίδες μόλις ἐπήρχουν διαδιδούσαι πανταχοῦ παμπληθῆ ἄρθρα κατὰ τε τοῦ ἐκλεγμένου καὶ κατὰ τῶν ἐκλεξάντων. Ἄνθρωποι λεγόμενοι τῆς Ἐκκλησίας λειτουργοὶ περιήρχοντο τὰ μέγαρά τῶν ἰσχυρῶν κατασυκοφαντοῦντες τὴν ἡμῶν ἐλαχιστότητα καὶ τηλεγραφήματα συχνὰ ἐζήτουν διαμαρτυρήσεις νῦν μὲν παρὰ τοῦ κλήρου, νῦν δὲ παρὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ τούτου μὲν οὐκ ἔτυχεν ὀλοσχερῶς ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ἅτε μόνης μιᾶς ἐπισταλείσης διαμαρτυρίας, καὶ ταύτης παρὰ Φωτίου ὑπογεγραμμένης, τοῦ μεγάλου ἀρχιδιακόνου. Ἀλλὰ κατηγορίαι ἐπὶ κατηγορίαις, διαβολαὶ ἐπὶ διαβολαῖς, συκοφανταὶ ἐπὶ συκοφανταῖς ἐπιμόνως ἐπαγαλλιαζόμεναι, ἀδρῶς ὑποστηρίζουσαι, διὰ τῶν ἁλῶν στομάτων διαλαλούμεναι παρέστησαν τὴν μὲν ἡμῶν μετριότητα ἐξώλη καὶ προώλη, κακούργων κορυφῆν, βδέλυγμα ἐρημώσεως, τὴν δὲ ἐκλογὴν παράνομον.

Καὶ ὅμως, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σκυθοπόλεως, ποῖαι ἦσαν αἱ καθ' ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐκλογῆς ἀληθεῖς καὶ νόμιμοι κατηγορίαι; ὅτι οὐκ ἔχομεν ὑπερβάντες τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος; ἀλλ' ἡ ἐκλεξαμένη ἡμᾶς ἀγιωτάτη Ἐκκλησία, ἀλλ' ἡ κραταιὰ Κυβέρνησις καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἄναξ, ὁ εὐδοκήσας συγκαταλέξει ἡμᾶς ἄκρα εὐμενεία μετὰ ἐγκεκριμένων ἐκλεξίμων οὐκ ἤδεισαν τὴν ἡμῶν νεότητά; ἀλλ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν περιπετείαις δεινοτάταις ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀναβάντες τοῦ ἀδελφοθέου ἀοίδιμοι πατέρες, οἱ Γερμανοὶ, οἱ Χρύσανθοι οἱ Δοσίθεοι, γέροντες ἄρα ἐνεπιστεύθησαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἕκαστος διηύθυναν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν; ἀλλ' οἱ ἱεροὶ τῆς Ἐκκλησίας κανόνες, οἱ μὴδ' ἓνα τῶν ἐκκλη-

σιαστικῶν βαθμῶν ἀπαγορεύοντες τοῖς ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη γεγονόσιν « ὁ γὰρ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐβαπτίσθη καὶ ἤρξατο διδάσκειν » παράνομοι νῦν ἐπὶ τῇ ἡμῶν ἐκλογῇ κηρυχθήσονται ;

Κατανόησαν ἄρα οἱ πολέμιοι, ὅτι ἄχρηστον ἦν τὸ ὄπλον τοῦτο, καὶ κατέχεαν ἡμῶν μυρίας λοιπὸν ὕβρεις, μυρίας συκοφαντίας, αἰσχροὺς, ἄτιμος, ἀχάριστος, κλέπτῃς, ἀρχολίπαρος, ἦσαν τὰ καθ' ἡμῶν προχειρότατα ἐπίθετα. Ἀλλὰ σεβασμιώτατε μητροπολίτα Σχυθοπόλεως, ποίαν ἀλήθειαν εἶχον αἱ κατηγορίαι αὗται; ὅτε συνειργαζόμεθα μετὰ τῆς ὑμ. Σεβασμιότητος ποῦ ἦν ἡ αἰσχροτήτης; ὅτε μετ' αὐτῆς βυμβουλιούμεν ποῦ ἦν ἡ ἀτιμία; ἡ δὲ ἀχαριστία ποῦ; ὅτε ἡ ὑμ. Σεβασμιότης προχειρίζετο ἀρχιεπίσκοπος Φιλαδέλφειας, ὅτε προὐβιάζετο ἐπὶ τὴν μητρόπολιν Σχυθοπόλεως, τότε ἐν μερίδι Ἰουδα ἐτιθέμεθα παρ' Αὐτῆς; πότε δὲ ἐγενόμεθα καὶ κλοπῆς ἔνοχοι; μὴ μέχρι τῆς ἡμετέρας ἐκλογῆς οὐκ ἀπηλαύομεν παρ' Αὐτῆς καὶ ἐπαίνων καὶ ἐγκομιῶν; ὅτε δὲ ὑπεχωροῦμεν πρόθυμοι πρὸς αὐξήσιν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τότε ἀρχολιπαρίας ἐγραφόμεθα; ἡ ἔπειτα ἠνεώγεισαν τῶν περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸν πρῶτον φιλούμενον, τιμώμενον, ἐπαινούμενον, εἶδον, ὦ! τοῦ θαύματος! κακίας ἄβυσσον, ἄνδρα ἐξώλης καὶ προώλης, ἐρημώσεως βδέλυγμα; ποίαν ἀπόδειξιν τῶν κατηγοριῶν τούτων ἔχει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης; κἀναυθὰ οὖν ὀλισθηρὸν ἦν τὸ ἔδαφος. Ἄρα καὶ ἐπ' ἀσεβείᾳ ἔδει κατηγορηθῆναι τὸν ἐκλελεγμένον, τὸν διὰ τὴν ἐκλογὴν τέρας γενόμενον ἀποφώλιον.

Τοῦ Ῥενὰν τὰς ιδέας ἀσπάζεται, ἐβόων οἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ ὅμως, Σεβασμιώτατε μητροπολίτα Σχυθοπόλεως, ὅτε συνελιουργεῖτε μεθ' ἡμῶν, ὅτε ἐπε-

κροτείτε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ εἰς πρεσβύτερον προαγωγῇ, τότε τοῦ ἦν ἡ ἀσέβεια; τοῦ ἦν ὁ ὀπαδὸς τοῦ Ῥενὰν Φώτιος; κατηγορήθημεν ὡς ἄτιμοι καὶ αἰσχροὶ, ἐπειδὴ δῆθεν ἐφοιτῶμεν ἐν οἴκοις παντὸς μώμου ὑπερτέροις· ἀλλ' ἂν ἡμεῖς ἀτίμου ἐπὶ τούτῳ καὶ αἰσχροῦ δίκην ὀφλισκάνωμεν, ἢ ὑμ. Σεβασμιότης ἢ πρὸ ἡμῶν καὶ μεθ' ἡμῶν ὡς συγγενῆς μετὰ τῶν τιμιωτάτων ἐκείνων οἴκων σχετιζόμενοι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ τέτασθαι μοίρα; Καὶ οἱ τάφοι ἀνεσκαλεύθησαν τῶν τεθνεώτων καὶ τὰ ὀστέα ἐξετάφησαν τῶν ἐν Κω. κεκοιμημένων καὶ ἐξετοξεύθησαν κατὰ τῆς ποτινίας μητρός, τῆς εἰς φῶς ἡμᾶς ἐνεγκομένης ὕβρεις ἀγοραῖαι καὶ οὐτιδανοὶ συχοφανταίαι, ὧν ἦν μὲν καθαρὰ καὶ ἄσπιλος ἡ ἀγνή καὶ ἀγία ἐκείνης ψυχῆ, οὐδέποτε δ' ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν ἱκανὴν τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα· ἀλλ' ὁ Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτῇ ἐπι τούτῳ. Ἐὰν ἡμεῖς ἡμεῖν ὁ ἐχθρὸς, τί ἔβλαπταν ἡμᾶς οἱ νεκροὶ; Ἐὰν καθ' ἡμῶν ἦν ὁ πόλεμος, τί ἐζήτητε ἐν τοῖς τάφοις; Ἡ γὰρ ἴνα μόνῃ ἐκθάπτει τὰ πτώματα καὶ κατορχειται ἐν ταῖς σαρκῖν αὐτῶν· οὐκ ἐπειθόμεθα δ' ἄχρι τούτου, Σεβασμιότατε Μητρολίτα Σχυλοπόλεως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δοξομανία ἑαυτὸν παραδοὺς καὶ τῶν θηρίων καθίσταται θηριωδέστερος. Ἡμεῖς πρὸς ταῦτα οὐκ ἀντιπροβαλλόμεθα ἀπολογία, οὐκ ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρχαίαν ἀγάπην, οὐκ ἀντιτάσσομεν κατηγορίας βεβαίας καὶ εὐαποδείκτους, οὐ μαρτυρούμεθα τοὺς ἀνθρώπους· τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτουμεθα θερμῶς οὐχὶ τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν συγχώρησιν, ἀλλὰ τὴν ἔλεον ὑπὲρ τῶν ἀτομικῶς Ἡμᾶς ἀδικησάντων. Δεδιδαγμένοι γὰρ παρὰ τῶν πατέρων, ὅτι «οὐ τὸ παθεῖν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀλγεινόν, ἀλλὰ τὸ μὴ εὐαθλῆσαι αὐτῇ δυσφορώτατον,» τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς καθ' ἡμῶν ἀδικήμασιν, ὅσον οὐδὲν ἡγούμεθα μακαριώτερον τοῦ ἀδικεῖσθαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ὁ καθ' ἡμῶν δεινὸς οὗτος πόλεμος ἐξημίωσε καιρῶς τὸ ἱερὸν κοινόν, καὶ αἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα τὸν ἡμέτερον διώκοντες ὄλεθρον, ἔλαθον ἐνουβρίσαντες αὐτὴν τὴν πάντων Μητέρα καὶ τιθαινὸν Ἐκκλησίαν. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ τὰ ὄργανα αὐτῶν κατήντλουν τὸν ἄντλον τῆς καρδίας αὐτῶν κατὰ τῆς ἡμῶν κεφαλῆς αὐτῆ ἡ ὑμ. Σεβασμιότης ἠγωνίζετο παντὶ σθένει ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτυχεῖν, ὥστε τὴν κανονικῶς τετελεσμένην ἐκλογὴν μὴ τυχεῖν τοῦ ὑψηλοῦ Κυβερνητικοῦ κύρους· κεκτημένη δὲ πιστὸν συνεργάτην καὶ σύμβουλον Φώτιον τὸν Ἀρχιδιάκονον ἐνταῦθα, κατάρθωσεν, οὐδὲν γὰρ τοῦ κακοῦ ἀκοπώτερον, ἰδεῖν πεπληρωμένον τὸν ἑαυτῆς πόθον· οὕτω διεβιβάσθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ἐξόχου ἐπ' εὐεργεσίαις ἀνδρός, τηλεγράφημα, ὅπερ οὐκ ἔσται δυστυχῶς συνηριθμημένον μετὰ τῶν πολυαρίθμων ἀγαθῶν αὐτοῦ πράξεων, καὶ δι' οὗ σαφῶς καὶ ῥητῶς ἠπειλοῦντο δι' ἐξοριῶν οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἁγίαν Σύνοδον, εἴπερ ἐτόλμων ἐμμεῖναι ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῆς γενομένης ἐκλογῆς. Οὕτως ἐφ' ὅλους δύο μῆνας διεβιβάζοντο αὐτοῖς ἄλλαι κρύφιαί τε καὶ φανεραὶ ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν τοῦ ἀποδέξασθαι δηλονότι προθύμως τὴν ἀκύρωσιν τῆς γενομένης ἐκλογῆς. Ἄνθρωποι δὲ μίσθαρνοι, εἴτε θέσεως ἀπώλειαν φοβούμενοι, ἢ μισθαρίου γλιχόμενοι ἀνήρχοντο καὶ κατήρχοντο ἀκάματοι τὰς κλίμακας τῶν Πατριαρχείων καὶ τοῦ Μοναστηρίου, γῆν καὶ θάλατταν ἄνω καὶ κάτω φέροντες, ἵνα προσήλυτον ἓναν ποιήσωσιν, ἵνα τὰς τάξεις τῶν καθ' ἡμῶν πληθύνωσι συνομνούντων· οὕτως ἐμμηδενίζοντο αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐν Βασιλευούσῃ ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, αἱ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, πρὸς δὲ τὴν ἐνταῦθα ἁγίαν Σύνοδον ἔγραφε φανερῶς ἀπειλοῦσα ἡ

ὕμ. Σεβασμιότης, ὅτι «ἐὰν μὴ ἄρωσι τὴν πέτραν τοῦ σκαν-
» δάλου αὐταὶ αἱ χεῖρες τῶν ἀναστηλωσάντων αὐτήν, τότε
» ἐνσκήψουσι κατὰ τῆς ἱεῤᾶς ἀδελφότητος κακὰ χεῖρω τῶν
» τότε καὶ σπουδαιότερα.»

Μετὰ τηλικαύτας καὶ τοσαύτας ἀπειλάς, μετὰ δίμηνον
προπαρασκευὴν καὶ ἐργασίαν ὑπουλόν τε καὶ φανεράν, ὁ
Διοικητῆς Ἱεροσολύμων Ῥαοῦφ Πασσᾶς ἀνεκοίνωσε τέ-
λος τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱεῤᾶ Συνόδῳ τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν,
ἔχουσαν περίπου ὡς ἐξῆς: «τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιμαν.
» Φωτίου μὴ συναδούσης πρὸς τὸν εἰδικὸν τοῦ Κράτους
» νόμον, διατάσσεται ἡ Σύνοδος προβῆναι εἰς ἐκλογὴν δευ-
» τέραν.» ἀλλὰ πότε ἀνεκοίνωσεν αὐτήν; ἀφ' οὗ πρῶτον
προσεκάλεσεν ἐπιμόνως μόνον τὸν Σεβασμιότατον Τοπο-
τηρητὴν εἰς ἀκρόασιν ὄλως μυστικῆν. Ἐφεξῆς δὲ (μετὰ
μῖαν ἢ δύο ἡμέρας) συνελθούσα ἡ ἁγία καὶ ἱεῤᾶ Σύνοδος
ἀκούσασα τὸ ἐπίταγμα τὸ Κυβερνητικόν, ἐδήλωσεν, ὅτι
ἀποδέχεται αὐτό, καὶ παρά τας ἐνστάσεις τινῶν, ἐφ' ᾧ
καὶ πρακτικὸν οὐκ ἐγένετο, προσέβη εἰς σύνταξιν νέου κα-
ναλόγου νέων ἐκλεξιμῶν.

Ἐπιτρεψάτω νῦν ἡμῖν ἡ ὕμ. Σεβασμιότης τὰς ἐρωτή-
σεις ταύτας διατί ἡ ὕμ. Σεβασμιότης τὸ μὲν πρῶτον ἐδό-
ξαζε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῖς τετελεσμένοις καὶ ἰκέτευεν αὐ-
τὸν ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, εἶτα δὲ τὴν ὑπο-
στήριξιν τῆς ἐκλογῆς ἐκήρυσσεν ἔργον ἀντικείμενον τῆς
συνειδήσει αὐτῆς; Ἐπέτρεπεν αὐτῇ ἡ συνείδησις ἀντὶ τού-
του ταραῖσαι τὴν Ἐκκλησίαν; Διατί ἡ ὕμ. Σεβασμιότης
τρὶς δεξαμένη συνοδικὴν ἐντολήν, τρὶς παρέβη τὴν ἐντο-
λὴν ταύτην καὶ ποικίλλαις προφάσεσιν ὑπεξέφυγε τὴν ἐκ-
πλήρωσιν αὐτῆς, ἥτοι τὸ διαψεῦσαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς
αὐτῆς τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν
δημοσιευθέντα; Ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ τὰ καθήκοντα
τῆς συνειδήσεως οὐχ' ὑπηγόρευον τούναντίον; διατί τὸ

παράσημον, ὅπερ ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐδαφιλεύθη αὐτοκρατορικῇ εὐμενείᾳ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Τοποτηρητῇ, οὐπω ἐπεδόθη αὐτῷ εἰσέτι; ἀνεκάλεσεν ἄρα ἡ κραταιὰ κυβέρνησις τὴν τιμὴν ταύτην; διατί ὁ διοικητὴς ἐκάλεσε τὸν αὐτὸν Σεβασμιώτατον Τοποτηρητὴν εἰς ἀκρόασιν ὅλως μυστικὴν, ἐπιμείνας, ἵνα μειδ' εἰς παρῆ ἄλλος; Ἐδωκεν ἄρα αὐτῷ μυστικὰς ὁδηγίας καὶ ποίας; Ἐπὶ τίνι ἄρα λόγῳ ἡ ὑψ. Κυβέρνησις τὸν μὲν κατάλογον τῶν ἐκλεξιμῶν δι' Αὐτοκρατορικῆς ἐτίμησε κατακυρώσεως, ὡς γε ἐτηλεγράφησεν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, τὴν δὲ ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς οὐ περιέβαλε διὰ τοῦ αὐτοῦ κύρους; ἡ πρᾶξις αὕτη ἦν ἄρα ἥττονος σπουδαιότητος ἀξία; διατί ἡ μὲν ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν Νόμον, τὴν δ' ἀκύρωσιν ἐδέξατο μόνη ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, τῶν μὲν διαμαρτυρομένων, τῶν δὲ κρατουμένων, μὴδ' ἐν κοινοποιήσασα μὴδὲ συγκαλέσασα τὴν γενικὴν ἐκλογικὴν Συνέλευσιν; Διατί ὁ Μητροπολίτης Βηθλεέμ Ἀνθιμος πρὸς τινὰ τῶν συνοδικῶν παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἀκυρώσεως ἔσται ἐξουθένωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπήντησε διὰ τῶν δε τῶν λέξεων; «Ἡμεῖς εἴμεθα» οἱ καθ' αὐτὸ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας· ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡμεῖς δεχόμεθα τὴν ἀκύρωσιν, πρέπει καὶ σεῖς νὰ τὴν δεχθῆτε.» διατί ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητὴς μετακαλασάμενος ἡμᾶς συνεδριαζούσης ἐτι τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐδήλωσεν ἡμῖν, ὅτι «Ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει τὴν» ἐκλογὴν καὶ τί νὰ κάμωμεν· ἂν εἴχαμεν τουφέκια, κα» λόν· μὰ τώρα ποῦ δὲν ἔχομεν τουφέκια, πρέπει νὰ δε» χθῶμεν τὴν ἀκύρωσιν, ἀφ' οὗ ἔτιζι θέλει ὁ Παπ' Ἀλῆς;» διατί ἐπιμόνως ἠρνήθη δηλῶσαι ἡμῖν δι' ἐγγράφου τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου; Διατί οὐκ ἀπήντησε πρὸς ἡμέτερον ἐγγραφον, δι' οὗ ὑπεδεικνύομεν τὸ τότε πρακτέον;

Ἡ ὑμ. Σεβασμιότης δύναται μὲν ἴσως μηδὲν ἀπαντήσαι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας· ἀλλὰ τὰ κρυπτογραφηκὰ τηλεγραφήματα, ἅπερ ἀδιάλειπτα ἐπέστελλε Φωτίῳ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ τί ἐσκόπουν; ἀλλ' αἱ διὰ συμβολικῶν τετραγώνων κρυπτογραφικαὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαὶ ποῖον ἐπραγματεύοντο θέμα; δοθήτωσαν ταῦτα εἰς φῶς καὶ κηρυχθήσεται· ἀθῶα ἡ ὑμ. Σεβασμιότης, ἐὰν μὴ ἔνοχον αὐτὴν μαρτυρήσωσιν. Ἔχει ἄρα ἐπὶ τούτοις ἡρεμεῖν τὴν συνειδήσειν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης καὶ δονήσεται ἄρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀφύκτῳ μὴ φοβηθῆναι «τὸν κριτὴν, ὃς πάντας ἀπολεῖ τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος;»

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σκυθοπόλεως! Ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπι νόμιμον ὑπολάβωμεν αὐτήν, ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἐβλάψεν· ἥτε γὰρ πᾶσα Ἐκκλησία ἀνομολογεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ὑμ. Σεβασμιότης πέποιθέ τε καὶ εἶδεν, ὅτι ἡμεῖς διαμαρτυρόμενοι συνακαταλέγημεν μετὰ τῶν ἐκλεξέμενων, ἄκοντες συνηριθμηθῆμεν μετὰ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, καὶ ἀποδεδειγμένοι ὑπέστημεν τὴν ἐκλογὴν· μόλις δ' ὅτε κατείδομεν τὴν τοσαύτην ἐφ' ἡμῖν συμφωνίαν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, μόλις τότε, καίτοι σφόδρα ἐθαυμάζομεν καὶ διηποροῦμεν τίποτε πρὸς ἡμᾶς πεπόνθασιν οἱ Πατέρες, καὶ πόθεν τοσοῦτον ἠττωνῶνται καὶ τῆς ἡμῶν βραχύτητος τῆς μικρᾶς καὶ ὀλίγης, ἐκλίναμεν ὁμῶς τὸν αὐχένα τὴν ὁμοφωνίαν τὴν κοινὴν δεῖγμα θείας ὑπολαβόντες βουλῆς. Πάντες δὲ οἱ ἐν τε τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἀδελφοὶ δύνανται ἀνομολογήσαι, ὅτι, ὡς περ ἄκοντες ἐξελέγημεν, εὐτῷ χαίροντες ἠκούσαμεν τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν· καὶ δικαίως ἄρα ἐκφωνήσαιμεν ἂν καὶ ἡμεῖς πρὸς τε τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς ἐργασθέντας ἐπὶ τῇ ἀκυρώσει ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκεῖνα τοῦ οὐρανοφάντορος πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην· «μικρὰ σου τὰ τῆς παρουσίας τύχης ἀνδραγαθήματα καὶ φαῦλα

τὰ τῆς ἀριστέας, ἧς αὐτὸς ἠρίστευσας καθ' ἡμῶν· οὐχὶ δὲ καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ καθ' ἑαυτοῦ.»

Ἄλλὰ μὴ σκεπῶντες τὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον ἄτομον μηδὲ τὴν γενομένην ἡμῖν διὰ τῆς ἀκυρώσεως εὐεργεσίαν, ἀφορῶντες δὲ πρὸς τὴν ζημίαν, ἣν ὁ καθ' ἡμῶν πόλεμος ἐπήγαγε κατὰ τῆς γερασμίας Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐκτιμῶντες τὰς συνεπείας τοῦ εἰκτροῦ τούτου πραξικοπήματος, οὐ δυνάμεθα μὴ στενάζειν μηδ' ὀδύρεσθαι ἐπὶ τῇ μεγίστῃ ταύτῃ τῶν κακῶν συμφορᾷ· τὸ ἀξίωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐξουθενῶται· δύο ἱερῶν συνόδων αἱ κανονικαὶ πράξεις πεπάτηνται· ἡ Ἐκκλησία πρὸς ἑαυτὴν δοκεῖ ἀντιφάσκουσα· τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἠθέτηται. Καὶ πρὸς τί ταῦτα πάντα; Ἵνα ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ἡ κατὰ τὴν ὕμ. Σεβασμιότητα πέτρα τοῦ Σκανδάλου· ἀλλ' ἦν ἄρα τὸ κατόρθωμα τοσαύτης ἀπωλείας ἀτάξιον; τοσαύτης ἀνομίας ἴσον; τοσούτων κακῶν ἀντίρροπον; Εἶεν

Ὁπωσδήποτε ἡ πέτρα αὐτὴ τοῦ Σκανδάλου ἦρται ἐκ τοῦ μέσου καὶ Φώτιος ὁ Ἐφηρισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐκ ποδῶν ἐγένετο· ἀλλ' ἀπήλλαχται καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς ἐπὶ παρανομία δίκης, ἣν κατ' αὐτῆς ἐγράψαντο οἱ περὶ τὴν ὕμ. Σεβασμιότητα; οὐδαμῶς· ἀλλ' ὑποκύψασα τῇ ἐντέχνως παρεσκευασμένῃ βίᾳ, ἐκτραπεῖσα τῆς Βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς νομιμότητος καὶ συνεπείας, ἀκυρώσασα τὴν ἑαυτῆς πρᾶξιν καὶ ἀναγκαθθεῖσα ἄρα μὴ σέβειν ἑαυτὴν ἐξ ἀτοπίας λοιπὸν ἐπὶ ἀτοπίαν φέρεται καὶ ἐπὶ τὸν βυθὸν τῆς ἀντικανονικότητος ὁρμῇ ἀκατασχέτῳ ὑποσύρεται· ὄντως συνετάχθη νέος κατάλογος ἐκλεξιμῶν, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ; τοῖς ἀποῦσιν ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν οὐδὲν ἠγγέλθη, οὐδὲ πρόσκλησις ἐπεστάλη. Καὶ ὁμως ὁ νόμος ὁ πολιτικὸς ῥητῶς ἐπιβάλλει διὰ τοῦ πέμπτου ἀρθροῦ τὸ προσκαλεῖσθαι τοὺς ἀπόντας ἀρχιερεῖς πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου. Εἰς τῶν ἀπόντων ἱερωτάτων

Ἄρχιερέων μετὰ δύο ἄλλων ἐκλογέων ἐκρατήθησαν ἐν Βασιλευούσῃ, ἵνα μὴ συμμετάσχωσι τῆς ἐκλογῆς· καὶ ὁμοῦς οἱ κανόνες οἱ ἱεροὶ οὐ μόνον οὐκ ἐπιτρέπουσι τὴν βίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ θεσπίζουσι πάντας τοὺς Ἐπισκόπους ὁμοψήφους ἐν τῇ ἐκλογῇ γενέσθαι. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὀρθοδόξου Πληρώματος ἀπῆσαν πάντες· δύο δὲ οἱ τρεῖς ἀντιπροσωπεύθησαν διὰ τῶν ἱερέων τῆς ἀγίας Πόλεως· καὶ ὁμοῦς τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ νόμου σαφῶς ἀντίκειται πρὸς ταῦτα.

Κατηρτίσθη τέλος ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεξιμῶν· ἀλλὰ ποῖα τὰ ὀνόματα τὰ συγκροτοῦντα αὐτόν; Ἐκτὸς δύο ἀρχιερατικῶν προσώπων, ὄντως ἀξίων τοῦ καταλαβεῖν τὸν θρόνον, πάντες οἱ ἄλλοι ἐκλέξιμοι αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀνομολογοῦσιν ἀπεστερημένους παντὸς πλεονεκτήματος, ἀπαιτουμένου ἐπ' ἔργου, τοσοῦτον σπουδαῖον. Ἡ ὕμ. Σεβασμιότης καὶ φέρουσα ἐπὶ τοιαύτῃ ἐπιτηθείᾳ ἀντιπάλων ἐκλογῇ, ἐνδόμυχον ὁμοῦς αἰσθάνεται τὴν αἰσχύνῃ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ καταλόγῳ· τί δὲ γενήσεται, εἰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ καταλόγου καὶ τὰ δύο ἐκεῖνα ἀρχιερατικὰ ὀνόματα; οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνὴρ ἀνάξιος καθ' ἑαυτόν, ἀνὴρ, παρ' οὗ ἡ Ἐκκλησία πολλὰ μὲν ὀφείλει φοβεῖσθαι, μηδ' ἐν δ' ἐλπίζειν; οἷαν εὐθύνην ἀνέλαβον οἱ μετὰ τῆς ὕμ. Σεβασμιότητος τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέψαντες ἀτοπήματα! Πλὴν ἀλλὰ καὶ μεθ' ἀπάσας ταύτας τὰς παρανομίας ἐβασίλευσεν ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; ἐλευθερώθη αὕτη τῶν ἀλγεινῶν συμφορῶν; ἀπεκατέστη ἡ τάξις; ἐπῆλθεν ἡ ἀγάπη; ἐξησφαλίσθη τὸ δίκαιον; προστατεύονται τὰ δικαιώματα; Πολλοῦγε καὶ δεῖ.

Ἀπὸ τῆς σ'. Δεκεμβρίου μέχρι τῆς σήμερον τρεῖς περιπίπου παρῆλθον μῆνες· ὁ νέος μὲν τοι κατάλογος οὐδ' ἐπεστράφη. Πατριάρχης, ἔστω καὶ παράνομος, οὐκ ἐξελέγη καθημέραν αὐξεται ἡ διχόνοια· μέλη τῆς ἱεραῆς Συνόδου

κρατοῦνται ἐν βασιλευούσῃ· τὰ δικαιώματα τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων ἐν πρὸς ἐν πολεμῆται, καταπατῆται καὶ ἀφανίζονται. Οἱ λαοὶ καθ' ἑκατοντάδας ἀποπλανῶνται ὑπὸ τῶν προσηλυτιστῶν· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεσπόζει ἡ βία, βασιλεύει ἡ ἀταξία, ἀνάπτει ἡ φιλοδοξία, καί, κατ' ἀλήθειαν, δικαίως ἀναμνησκόμεθα τῶν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ῥημάτων «πρόσθετε αὐτοῖς καὶ ἀμῆχανόν τινα νόσον δοξομανίας, ὥστε, τῆς νεῶς εἰς βυθὸν φερομένης, τοὺς ἐπιβάτας ἀλλήλοις τῆς τῶν προτείων ἐρίδος μὴ ὑφίστασθαι! Ἐπὶ τούτοις, τίς κἂν ἀπὸ πέτρας ἢ καὶ δρυὸς οὐκ ἂν στενάξειεν, οὐκ ἂν θρηνησειεν; τίς εἶγε χριστιανὸν ἑαυτὸν λογίζεται, ἀνεπάγη τὴν δυσφορωτάτην ταύτην ζημίαν ἐπὶ πλείον ἐπαγομένην κατὰ τῆς ἐκκλησίας; Διὰ ταῦτα ἐλυσαμεν τὴν σιωπὴν καὶ καθήκον ἐλογισάμεθα ἡμέτερον ρῆσαι φωνὴν ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας Ἐκκλησίας. Πεποιθήμεν, ὅτι ἐὰν ἡ ὑμ. Σεβασμιότης εὐδοχήσῃ παραιτησασθαι τὸν ὀλέθριον τοῦτον πόλεμον καὶ νουθετῆσαι τοὺς περὶ αὐτῶν ἀποστῆναι τῶν ἐρίδων, παύσεται καὶ ὁ τοσοῦτος τῶν κακῶν κλύδων. Καὶ διὰ ταῦτα οὐκ ἐδιστάσαμεν πρὸς αὐτὴν ἀποταθῆναι καὶ τῶν συμφορῶν αἰτήσασθαι τὴν ἀναστολήν.

Τίνοι δικαίω ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἐπὶ ἐννέα ἤδη μακροῦς μῆνας ἐπιτρέπει ἡ ὑμ. Σεβασμιότης ταραττεσθαι τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἐκκλησίαν τὴν γαλουχήσασαν Ἡμᾶς καὶ τὴν θρέψασαν καὶ ἄχρι τῆς παρούσης περιωπῆς ἡμᾶς ἀναγαγοῦσα; οὐδὲν χριστιανικὸν παράγγελμα ἐπιτρέπει τοῦτο· τίνοι δικαίω ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἀγωνίζονται οἱ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα βία καὶ ἄρπαγῇ καταλαβεῖν τὸν θρόνον τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς οὕτω σαφῶς καὶ ἀριδῆλως ἐκφρασάσης τὴν ἑαυτῆς θέλησιν; Πᾶς ἀνὴρ τίμιος οὐκ ἂν ἔπραττεν οὕτω. Τίνοι δικαίω ἢ τίνι ποτε λόγῳ ἐπιχειροῦσι δεσμεῦσαι τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλη-

σίας; πῶς γὰρ ἄλλως ὀνομάσειεν ἂν τις τὴν κράτησιν τῶν ἀδελφῶν, καταστῆσαι αὐτὴν αὐτόχρημα; αὐτοχειρίαν γὰρ ἀντικρυς ὑπολαμβάνομεν πῆν ἀναίρεσιν τῶν ἰδίων ἀποφάσεων, καὶ παραστῆσαι αὐτὴν δούλην ἄβουλον, νευρόσπαστον ἑτεροκίνητον; οὐδ' οἱ μέγιστοι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας τελικούτων κατετόλμησάν. Ἄλλ' ἡμῖν μὲν εὐδηλον, ὅτι οὐδεμία τῶν πράξεων τῆς ἀγίας καὶ ἱεῤῥᾶς Συνόδου ὑπὸ τηλικαύτης τηχούσης βία καὶ παρανομία δοκεῖ ἀποδεκτὴ· οἱ δὲ περὶ τὴν ὑμ. Σεβασμιότητα πεισθήτωσαν τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δὲ ἑαυτῶν πεισθήτωσαν. Ἐνθυμηθήτωσαν τὸ τοῦ βίου μάταιον «καὶ ὡς οὐδὲν πιστὸν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ πάγιον.» Ἐνθυμηθήτωσαν, ὅτι «εἴ τις ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσιν χρησάμενος δι' αὐτῶν ἐγκρατῆς Ἐκκλησίας γίνεται, τοῦτον καθαιρεῖσθαι καὶ ἀφορίζεσθαι καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ πάντας» θεσπίσει ἡ Γερασμία Μήτηρ Ἐκκλησία ἐνθυμηθήτωσαν, ὅτι ἐν ὄλῃ τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ τῆς Σωνίτιδος Ἐκκλησίας οὐδὲν φέρεται παράδειγμα τῶν νῦν διαπραττομένων ἐκτὸς μόνης τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ μακαρίου Λαζάρου ὑπὸ Γερασίμου τοῦ παρανόμου. Ἀναμνησθήτωσαν ὁμως καὶ οἷον εἴληφεν οἰκτρὸν τέλος ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐπιβήτωρ καὶ φοβηθήτωσαν μὴ ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης ὑπὲρ ἧς ὁμοία διεπράχθησαν τοῖς ἔργοις ἐκεῖνου, λάχῃ καὶ τῆς αὐτῆς δυστυχοῦς προσωνομίας, ἥσπερ ἠξιώθη κακεῖνος. Ἡμεῖς γε ἀπευχόμεθα τοῦτο καὶ δεόμεθα ἐνθέρμως τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου τῆς Ἐκκλησίας καὶ φιλανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ ἐπὶ τοσοῦτον σκληρηθῶσιν αἱ καρδίαι τῶν περὶ αὐτὴν, ὥστε μετὰ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον παράνομον ἀναστηλωθῆναι καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον: Γεράσιμος ὁ Βος. παράνομος

Ταῦτα αἰμασσοῦση καρδία, ἀλλὰ καὶ ἀγάπῃ διαπύρω προσφθέγγεται τῇ ὑμ. Σεβασμιότητι ἀδελφὸς ἡδικομένος

μὲν καὶ δεδιωγμένοι, ἀλλὰ ζῶσαν ἐς αἰεὶ θάλπων ἐν τῇ καρδίᾳ, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ τὸν πάλαι Σεβασμὸν καὶ φοβούμενος μήποτε ἐμμενόντων τῶν περὶ Αὐτῆς ἐν ταῖς νῦν σκανδάλοις προκληθῆ κατ' αὐτῆς τὸ φοβερόν ἐκεῖνο «οὐαί». τὸ ἐκφωνηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀψευδοῦς στόματος κατὰ τῶν εἰσφερόντων τὰ σκάνδαλα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Καὶ οἱ μὲν περὶ τῆν ὑμ. Σεβασμιότητα, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀληθεύειν παρρησιασάμεθα, κινήσουσιν ἴσως τὰ πάντα καθ' ἡμῶν καὶ ἐπιχειρήσουσι κακῶσαι τὴν ἡμῶν ἀσθενίαν δι' ἐξοριῶν τε καὶ διωγμῶν καὶ βασάνων. Ἡμεῖς δὲ μηδαμῶς ταῦτα πτοούμενοι, ὑπὲρ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας κινδυνεύομεν, δεόμεθα τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς δοῦναι τῇ ὑμῶν ἀδυναμία ἰσχὺν ἐπὶ τὸ μακροθύμως καὶ μεθ' ὑπεμονῆς φέρειν τὰ παρ' αὐτῶν. Πῆν δὲ ὑμ. Σεβασμιότητα παρακαλοῦμεν, εἴτις ἐστὶ πίστις τῶν σωτηρίων διδασμάτων, εἴτις ἐστὶ σεβασμὸς τῶν ἐγκαταστάτων τῆς Ἐκκλησίας, εἴτις ἀγάπη, εἴτις ἀσπλάχνα οἰκτιρμῶν, καταπράξασθαι τὸ ὅσιον καὶ δίκαιον, ὅπως ἂν καὶ παρὰ τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ, τῶν εὐχτῶν τύχη ἀγαθῶν. ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ

1893 Φεβρουαρίου 26

† Ὁ ἐψηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
ΦΩΤΙΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020564